

PONOVEN VZPON IDEOLOŠKE NESTRPNOSTI

IZJAVA ZA JAVNOST

Intervju, ki ga je 22. julija na RTVS vodil dr. Jože Možina z gostom dr. Jožetom Dežmanom, je naletel na grobe napade in celo zahteve, da se oddaje Jožeta Možine ukinejo. Ker se RTVS in njena varuhinja pravic gledalcev nista primerno odzvali in zaščitili svojega novinarja ter svobodo izpovedovanja resnice, smo slišali vrsto protestov demokratične javnosti, ki se jim pridružuje tudi Zbor za republiko.

Konflikt, ki je izbruhnil ob tem intervjuju v zvezi z zgodovinopisjem, ni posebno nov, saj je prepoznavno prisoten že najmanj od osamosvojitve Slovenije dalje. Bolj zaskrbljujoča pa je ponovna oživitev zahteve po uvedbi cenzure in ukinitvi oddaj, ki problematizirajo lažno mitologijo o času druge svetovne vojne in po njej. Strah pred resnico pa nikomur ne koristi, razen tistim, ki svoj pomen še vedno utemeljujejo z že davno padlimi miti. Slovenija ne potrebuje cenzure pač pa okolje demokratičnega, svobodnega in spoštljivega pogovora ter razčiščevanja svoje najbolj žalostne in boleče zgodovine. Predvsem »uradna« zgodovina, ki so jo pisali »zmagovalci« in je služila povečevanju totalitarnega režima ter prikrievanju oziroma opravičevanju zločinov krvave revolucije, potrebuje temeljito revizijo.

Afera ZZB/RTVS je ponovni dokaz, da je preteklost še zelo prisotna v sedanjosti in bo tudi zagotovo vplivala na našo bodočnost. V zadnjem stoletju sta nas zaznamovala predvsem dva zgodovinska preloma: konce druge svetovne vojne in konec hladne vojne. Če je prvi prelom z zmago revolucije razdelil slovenski narod in ga podvrnil totalitarizmu, pa je drugi prelom s slovensko osamosvojitvijo združil ta narod in mu dovolil demokracijo. Vsaj tako smo bili prepričani. A nerazčiščena zgodovina, zavračanje resnice, žaljiva ideološka nestrpnost, vse to ohranja in celo pogloblja slovensko prislovično razdeljenost. Ideološki primitivizem, ki smo ga ob zadnji aferi ponovno začutili, ter primitivizem politične izključevalnosti, ki smo mu priča danes, sta slab obet za našo bodočnost.

Slepo zavračanje resnice ali celo »zapoved molka« je izraz skrajne ideološke nestrpnosti in nepremagljiva ovira za pogovor in skupno iskanje resnice. Sposobnost priznanja in spoštovanja resnice je namreč osnovni kriterij ideološke nepristranskosti in edina pot do narodne sprave. Če je kateri medij v Sloveniji dolžan spoštovati resnico in ji odpirati vrata v javnost, potem je to nacionalna RTVS. Vsi, ki jo plačujemo, to od nje tudi upravičeno zahtevamo. In če kdo, potem bi varuhinja morala odločno zaščititi pravico gledalcev do resnice, s tem pa tudi novinarja, ki se eden redkih zaveda te naše temeljne pravice.

To, da se prevladujoče politično okolje v Sloveniji zopet spreminja v plodna tla za bohotenje ideološke nestrpnosti in politične izključevalnosti, postavlja tudi Zbor za Republiko in vse demokratično osveščene državljane pred nove naloge.

20. avgusta 2018

ZBOR ZA REPUBLIKO